

STARMLADIN

ХУМОРИСТИЧНО-САТИРИЧАН ЛИСТ.

Број 5.

У Новом Саду, 1. јула 1907.

Год. 1.

СЛОВОДА ГОВОРА НА УТАР ЗАЈ. САБОРУ

ЈУСТ (председник сабора) Реж... ИМА...
Молим г. поштомачку нека
говори — ако може

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Српско-хрватској коалицији.

Нема Срба, нема Срба!
Вели странка права,
Годинама Франк се дер'о,
Бучила нам глава.

А где сада има Срба,
Има јоште како,
Али нема „највећег“
Нема, а ја како!

На делима сад га нема,
Не може ни бити,
Јер тек жидов није Хрват
То се не да скрити!

Ој Хрвате и Србине,
Та једне сте крви,
У обрани својих права
Оба буд'те први.

Само чиве клоните се,
Ког се Хрват стиди,
Само њега остав'те се
Па Бог да вас види!

Стармлади.

Седом борцу Срба и Хрвата.

(Дру Михаилу Политу Десанчићу).

*Кад год је Словенство
Нападнуто срамно,
На мртвој си стражи
Бранио га славно.*

*Када се на Српство
Дигла хала — врана,
Најосмо те старца
Као Србобрана!*

*А кад брат-Хрвати,
Право згазити хтеше,
И очет те, старче,
На бранику беше.*

*Па нек ти је хвала,
Хвала нек, је старче!
А Бог нек ти плати,
Српски Србобранче.*

П О З И В на шевра кадиша збор.

Мили радикалчићи, радикали, радикалчине
и радикаленде!

Од превелике среће не знамо, шта би друго
радили, већ вас овим позивамо на

ДРУГИ „НАШ“ ЗБОР

са разноврсним поучним предавањима,
који ће се одржати за време кукурузије бербе.
Пошто је патријарашко земљиште у широкој
Угарској под водом, а ми сви још »за рит«
нисмо, то ће се овај збор одржати у Даљу пред
радикалном народном сувачом.

Овај се збор не ће одржати под покрови-
тељством Његова Високопреосвештенства Госпо-
дина администратора митрополије, јер је Исти
по савету свога кућевнога лечника Др. Ж. Про-
дановића морао отпутовати у Hátrafűrdő, ради
лечења савести, већ ће га заменити у томе упра-
витељ патријарашких добара, испитани столарски
мајстор и умпровљени главни уредник »Заставе«
г. Јаков Томић, који је за ово кратко време ради
унапређења пољопривредних интереса добио
угарско племство и надимак »Вацки-Ножински«.

РАСПОРЕД.

1. »Шеста Божја заповест...« у-
зорно предаје прота Папић и доказује, да је
слободно убити човека и тиме одузети једнога
члана народу, а повећати странку.

Примедба: Ако поп-Вакула хоће да попуни
своје катихетско знање, слободно му је доћи и
чути ово узорно предавање, само нек донесе
цедуљу од проф. Миљунковића, да ће бити ра-
дикал бар — до гроба.

2. »У борби за народно добро...« говори
Др. Деме Мушицки, и, показујући чашу зноја,
истиче, како је de lege ferenda започео ходопску
парницу и исту de lege lata »добо«.

3. »Скромна награда...« говори Др.
Двоплатац и у вези са Мушицковим предавањем
— показујући и он онај зној, који је канао с
чела, док је учени адвокат састављао говоре за
ту парницу и за то време намерно одложно
обрану некаквих српских школа, да ју започне,
кад се закон о школама већ потврди, јер тек
онда човек може показати колико му је мозак
тежак, кад закон обори — предлаже, да се Му-
шицком из народних фондова исплати само то-

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

лики, хонорар, колико је коштала ходошка парница.

4. »Пожуримо своје добру...«, говори учитељ Клицин и, надовезујући на Мушицков говор о Ходошу, предлаже:

1. да се свечано под угарском државном заставом повратимо у наш радикални манастир.

2. да се у манастирској цркви служи само на Туцин-дан а после службе да у порти свештеник држи проповед и да говори о историјском делу, које се збило тога дана и да великим гласом узвикне: *Темељ радикалне странке заливен је српском крви — на радост чврстих и одлучних а на страх млиставих!*

3. да се у манастиру не држе калуђери, већ да се манастирске ћелије употребе за столарске радионице. Надзор на тим радовима вршиће вишегодишњи стручњак.

Примедба: Упозоравају се слушаоци на страначку дисциплину и моле се да са 41 гласом приме ове предлоге. Ко се успротиви, против тога ће се употребити најстрожа казна — искључење из радикалне странке и враћање Српству. Пазите дакле!

5. »Мало статистике.....« Ово је говорничко место резервисано из почасти једном свештенику из уже Угарске, а епархије горњокарловачке, у којој се са личких места поносно вије радикални барјак; до данас се говорник није пријавио; — мора да још није средио све податке, јер, како чујемо, стигли су му многи, многобројни извештаји, које је почео доносити и наш загребачки лист.

6. »Воља народна....« говори Кузман Миловановић. У говору свом мораће истакнути и своју личноост и невољу, о коју је заanela народна воља. Није се знало одмах, шта би с таким талентом, и најпре га је воља народна изабрала за члан Школског Савета, а за тим убрзо за школског известитеља, јер ће обилазећи школе, много више моћи учинити за народно-радикалну ствар. Не ће говорник прећутати ни то, како се покорио народној вољи и одмах поднео признаницу за известитељску плату. Случај је само хтео, да оне књиговође не знају за страначку дисциплину и огромну »вољу народну« а невољу Кузманову, па му за то место плате пружише — палац између два прста. На питање: да ли народ (јер то је главно, а не плата) одобрава такав рад свога школског известитеља,

говорник ће се радовати, ако присутни одговоре правим нашим, радикалним језиком: — *Igen.*

7. »О штреберству« — говориће Др. Бошко Петровић—Надински. Он ће лично доказати, да је добро, кад се за час окрене опаклија и навуче на се јагњећу кожу и оде до патријарха и тражи да га благослови за кандидатског суплента новосадске гимназије, а после може »Застава« доказивати, да патријарх мора доле. Даље ће држати предавања о босанском Калајевом листу »Нади« — па о препоруци руских певама уједно »Српској Ријечи« и — Кости Херману.

8. Напослетку ће нека индивидуа држати предавање, о босанским јаслама, о свом гладовању, о »свој свој« о »скупој слици«, »маркашкој афери«, — и о разлици у цени између Змајева споменика — и споменика недавно умрлог Пера Павловића.

После ових говора и предавања одиграће се:

Велика трагична пантомима.

На стручно направљену трибину ступиће један ратар радикал из Сентомаша — јер онде су радикали »ретки као у приповетки«, — који је са нашом мађарском заставом дошао на збор. На трибини ће изути своје опанке и оне знојење ванприродног мириса обојке љубиће прота Божа Поповић из шире и Јоца Јовановић из уже Угарске. Пољупци ће ти бити нешто краћи од оних ђушака, које дели наш Мајер-ифјур професорима, што певају о шолету, а нешто дужи од пјаваторских орација дра Соса. Кад и последње »цмок« одјекне преко Дунава у риту, доћи ће др. Бранко Илић-Сос и, преливши обојке сосом, изрезаће их на малу парчад. Затим ће Паја Милин историјским ножем набавити те комадиће и делити у место нафоре свима присутнима, који још нису довољно чврсти и одлучни. Свакоме ће по парче метнути у уста и при том изговорити ове речи: *„Сети се, да од ножа можеш умрети; презри Српство, буди рудикал па се не бој — ни ђавола!“*

Кад се и ово сврши, појавиће се на радикалној школи покровитељ овог збора и слатко ће се смејати овој забуни, која ће тад настати; свештеници ће повикати: »Ис пола ети!« а световњаци: »Живео!« — а ни једно ни друго не ваља већ само: »Ејен!«

Напомена: Ако сунце не буде могло гледати овај приказ на пастане изненада помрачење или

та бар сакрије каква густа магла, као што је случај у Сосовој глави, онда ће се овај случај осветлити бенгалском ватром. Ватру ће потпалити својим књигама учитељ-управитељ Беншн.

С радикалским поздравом

Одбор ad hoc.

Вести из места и са стране.

Допутовао. Наш жупан Бала, после краћег бављења у Будимпешти, допутовао је са — дугачким носом.

Отпутовао. Јаков Сомић отпутовао је у Београд ради »операције“ прстију и ушију.

Конкуренција. Др. Бошко Петровић јавља са болом у срцу, да су професори Милан Петровић и Тихомир Остојић положили испит за докторе философије.

Мио гост. Од неколико дана бави се у Новом Саду мио гост, ритски посланик Деме Мушички. Он се бави приватним стварима. Проучава нека акта у полицији.

Брије се. Наш капелан Мушички брије се. Један странац Србин, који још није видео, да се српски попови брију, запитаће Јакова: „Хо Еога вам, а брије ли се и ваш владика?“

Објава. Јављам г. г. свештеницима, да сам једино ја наименован дворским бербериним Његове Свјатости, и да послужујем муштерије и преко реда. Ако дакле коме устребам, стојим свагда на услузи.

Брида Стевица

наименован берберин Његове Свјатости.

СУНЦОКРЕТ.

(У спомен нашем радикалском вођи.)

Сред великог има света
Надувених сунцокрета,
Који мисле, сунце креће,
Туд, куд њино макне цвеће.
— Њина глупост и не снива,
Да обратно управ бива.

СТРЕЛИЦЕ.

— Краљ Фрања Јосиф састаће се у половини јула с краљем Едвардом у замку великог војводе од Тоскане у Шланкенверту код Карлсбада. Бадава, Енглези увек воле неке замке

○ У Петрограду је пре неколико дана публикован царев указ о издавању 4-процентне ренте, с којом Русија мисли да у земљи пласира зајам од 50 милијона рубаља. — Сад ће и опет чивутска штампа надати дреку, како им у Русији не даду живети.

△ Бугарска је примила девет брзометних брдских батерија, које је код Крупа била наручила. Поред тога поручила је толико исто и у Шнајдеровој фабрици. — Баш је луда та Бугарска! вели Пашић. Нашто су јој толики топови, кад ће и тако закључити хашка конференција мир. Јок вала, вели он, Србија не ће цабе да траћи пару на топове. Радије се за те паре зидају куће.

□ Убица министра Петкова, Александар Петров, осуђен је на смрт. — Боже мој, ко би то и помислио, рећи ће један Новосађанин, а зимус здрав читав шетао се по Новом Саду са неким корбачићем у руци. Баш ти је човек смртно створење.

○ На Цетињу, Никшићу и Подгорици притворено је 15 официра, који су оптужени, да спремају комплот против неких чланова Томановићева кабинета. — Еле већ и у Црној Гори ко тражи слободу — добија затвор.

*** Него у Црној Гори се строго казни крађа, и на пошти је украдо непознато лице 8 бројева нашег листа, па сад ако тако и даље пође, значи — да се под Томановићевом владом одомаћила крађа.

!) («Српска Ријеч» — опет заплењена. Последњи број изишао је сасвим бео. Вала и та белоћа може једном да зацрни народу.

!?! Оно кукавном народу у Босни чешће пута зацрни. То јест апсолутистичка управа га стално у црно завија. Тако су опет жандарске пушке пуцале у народ у селу Осојници. Само су тројица смртно рањени — а тек један убијен.

)=(Уредник „Мусавата“ Смаил ага Ђемаловић, ког је босанска влада осудила на 6-месечни затвор и глобу, добио је из Беча овакав брзојав: »Српска академска омладина у Бечу жели, да и даље устрајеш неустрашиво у бор-

би против таме и тираније, јер та борба води слободи!« — Јок, јок, у тамницу, вели насилничка влада.

Једно надгробно слово

(држано у доба пасивног Хришћанства).

Професор српске гимназије (радикал, иначе паметан човек): Демон смрти уграби те, Перо!

Један глупави гимназиста (гласно за се): Гле сад, а ја сам мислио, да је смрт у божјој руци!

Професор (који има дугачке уши, чује, шта ђак вели, прекида орацију): Ваш нос! И он је погинуо од ножа. Вилић.

*

— Ево дошла је сва радикална странка **хорно и вољно и вољно и хорно** (понавља то неколико пута), да те испрати.

— Јеси ли ти радикал? — пита један гимназиста свога друга.

— Јок ја!

— А твој тата?

— Ни тата!

— А твој деда?

— Ни деда!

— А чукундеда?

— Ни чукундеда, а ни чукунчу-кундеда.

*

— Јеси ти радикалкиња?

— Нисам!

— А твоја мама?

— Ни она! — А шта је то радикал?

— Знаш, тата каже, то су ти, што су помогли да се школе помађаре! (Бризне у плач.)

— Чекај, док те кажем госпођици!

*

— Јеси ли ти радикал?

— Не вређај ме, Томо!

*

Ђак II. разреда основне школе:

— Јеси ли ти радикал?

— Молим, господине, овај ми се руга: радикал.

Новосадске најновије песме.

(Нису за женски хор, него само за мушки.)

— Нови Саде, мали Цариграде! — пева један капелан у пратњи једног над попом попе и још једног над над попом попе — који за сада неће да се кажу.

— Ој Јоване, мој јаране,

Јаој!! — драгане! — петрова-радинска песма.

— Наша муко, наша милобруко! — свештенички штендхен (или серенада).

— Куд се Мита по вармеђи скита? — љубопитно грађанство сад пита.

— А шта ради полиција наша?

Што је чепа дневно сада Јаша?! — грађанска песма.

— Радикали људи од дивана,

Што ћутите, жалосна вам нана?! — пева збор православних Срба грађана и Стармлади.

(Због радикалске банде која пзводи туш и виче — .. не може се за сада продужити, а ако Бог да, наставиће се у пдућем броју.)

Прим. ур. „Стармладог“.

Перо, које не треба умакати у мастило.

Да га ђаво носи и онога, ко је изумео увлаку за пуњење мастилом.

Адвокатека мастионица.

Хашка конференција мира.

ШТА ЈЕ ОВО?

Идућим бројем свршава се претплата за прву четврт и отварамо претплату за другу четврт. Молимо господу која нам дугују претплату за прву четврт, да исту обратном поштом изволе послати а учиниће нам велику љубав ако одмах и за другу четврт новац пошаљу укупно К 4. — Новосадски претплатници који су лист редовно примали, а још нису платили могу новац нашем разносачу Ђоки Српском положити, који ће им одмах и признаницу уручити. Администрација и уредништво „Стармладог“.

Гајдаш-Штева

— уз гајде попева. —

Погодићу жељу вашу:
И певаћу Томић Јашу —
хеј!

То је човек каквог нема,
»Милом Српству« колач спрема —
хеј!

Тај ће колач »добар« бити,
Сви ћемо се заситити —
хеј!

Пун је жучи, пун је стреле,
Има језик од две феде —
хеј!

Једним лиже, другим каља,
И тако се кроз свет ваља —
хеј!

Оо-н је здраво веште руке,
Прави себи мамелуке —
хеј!

Па се с' њима домунђава,
»Мило Српство« усређава —
хеј!

Сад долази Бртва Коста, — шалај
Догле, браћо, нек је доста —
хеј!

Мидас.

МОДЕРНА БАЛАДА.

• • • • • мај
• • • • • гај
• • • • • загрљај;
• • • • • рај!
*
• • • • • премештај,
• • • • • опроштај,
• • • • • уздихај,
• • • • • порођај.

• • • • • вај,
• • • • • крај.

Z.

Најбоље обранбено средство.

— *Руководња за оптуженике од дра Оисенара.* —

Судац: Испитаћу вас посебно као сведока. Јесте ли били присутни, када је Тима Петров ћушио Илију Поповог?

Сведок: Молим, зарекао сам се, да нећу сведочити. На мене нека се нико не позива. Ништа нисам видео и ништа нисам чуо.

— Дужност вам је сведочити.

— Али кад нисам ништа видео.

— Али за бога, били сте присутни онда.

— То је истина, него онда је била тако помрчина, да ни свог носа нисам видео.

— Чиним вас пажљивим, да се на своју јаву морате заклетити. Дакле, није ли ништа чули?

— Па већ кад истину морам признати, чуо сам богме и један ударац.

— Какав ударац?

— Не знам. По свој прилици је ћушка била.

— А ко је кога ударио?

— То већ не знам, јер нисам видео. Но то могу рећи, да Тима Петровом није била рука у џепу. Илија Попов се опет држао за главу и јаукао.

— Дакле, Тима Петров је ћушио Илију Поповог?

— То ја нисам казао.

— Смешно! Ви сте чули, да је он јаукао а опет зато не знате, ко га је ћушио?

Тима Петров (упада у реч): То све има свога разлога, поштовани господине судче, јер Поповог нисам ја ћушио него сведок, а тужитељ није у помрчини видео, него на мене сумња, па је мене и тужио.

Сведок: Није истина! То је већ сувише! Господин судче, сад ћу вам истину рећи. Тужитеља је Тима Петров ћушио. На то могу заклетву положити.

Оптужени: Ја ћу се пак заклетити, да га је сведок ћушио.

Судац: Чекајте! (Тужитељу): Колико су вас пута ћушили?

Тужитељ: Дваред.

Судац: Онда је лако могуће, да обоје имају право. Други пут, кад вас ћуше, побрините се за два сведока. Можете ићи!

Тужитељ: Али молић, госп. судче! Не верујте овим људима. Договорили су се, да ће једно против другог сведочити, те тако ни једном не ће бити ништа.

Судац: Објавио сам пресуду; крај... Можете ићи!

ТЕЛЕГРАМИ „СТАРМЛАДОМ“.

Загреб. Сабор распуштен.

Будимпешта. Фућек напуштен.

Река. Држ' се, бане, за врбове гране.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

ЗАШТО ЈЕ ОН (ФУЋЕК) ПОСЛАТ ?

ФУЋЕК: Халџаш - џеугаш - шутџи - џе платџи.

„Стармлади“ излази сваког 1-вог и 16-тог сваког месеца. Рукописи се шаљу на уредништво. Претплата се шаље на администрацију „Стармладог“ у Нови Сад (Ujvidék), Хаџић Светићева улица број 8.

УРЕЂУЈЕ: СТАРМЛАДИ.

Одговорни уредник: Петар Крстоношић.

Власник и издавалац: М. Крстоношић.

Штампарија д. д. Браника, Н. Сад.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS